

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-768/19 – 1

Predmet C-768/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

18. listopada 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Bundesverwaltungsgericht (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

15. kolovoza 2019.

Tuženik i podnositelj revizije:

Savezna Republika Njemačka

Tužitelj i druga stranka u revizijskom postupku:

SE

[omissis]

Bundesverwaltungsgericht (Savezni upravni sud, Njemačka)

RJEŠENJE

[omissis]

u upravnom sporu

1. SE,

[omissis]

[omissis]

tužitelj i druga stranka u revizijskom postupku

[omissis] **[orig. str. 2.]** [omissis]

protiv

Savezne Republike Njemačke,

[omissis]

tuženika i podnositelja revizije,

Umješlač:

Vertreter des Bundesinteresses
beim Bundesverwaltungsgericht,
[omissis] 10557 Berlin,

prvo vijeće Bundesverwaltungsgerichta (Savezni upravni sud, Njemačka)
na raspravi održanoj 15. kolovoza 2019.

odlučilo je:

Postupak se prekida.

U skladu s člankom 267. UFEU-a Sudu Europske unije upućuju se sljedeća prethodna pitanja:

1. Treba li se u pogledu podnositelja zahtjeva za azil koji je prije punoljetnosti svojeg djeteta kojem je kao članu obitelji koja je postojala u državi podrijetla nakon podnošenja zahtjeva za zaštitu odobren status supsidijarne zaštite nakon punoljetnosti (u daljnjem tekstu: korisnik zaštite) ušao u državu članicu domaćina korisnika zaštite te u njoj također podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva za azil) u slučaju nacionalnog propisa kojim se u vezi s odobravanjem prava na odobravanje supsidijarne zaštite, izvedenog od prava korisnika zaštite, upućuje na članak 2. točku (j) Direktive 2011/95/EU za odgovor na pitanje je li korisnik zaštite „maloljetan” u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU uzeti u obzir trenutak **[orig. str. 3.]** donošenja odluke o zahtjevu za azil njegova podnositelja ili pak određeni prethodni trenutak, poput trenutka u kojem je

- (a) korisniku zaštite odobren status supsidijarne zaštite,
- (b) podnositelj zahtjeva za azil podnio svoj zahtjev,
- (c) podnositelj zahtjeva za azil ušao u državu članicu domaćina ili je
- (d) korisnik zaštite podnio svoj zahtjev za azil?

2. Ako je

(a) mjerodavan trenutak podnošenja zahtjeva:

Treba li u tom pogledu uzeti u obzir zahtjev za zaštitu koji je nadležnom nacionalnom tijelu podnesen pisanim putem, usmeno ili na drugi način (zahtjev za azil) ili formalno podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu?

(b) mjerodavan trenutak ulaska podnositelja zahtjeva za azil ili trenutak njegova podnošenja zahtjeva za azil: je li također bitno što u tom trenutku još nije bilo odlučeno o zahtjevu za zaštitu korisnika zaštite kojem je naknadno odobren status supsidijarne zaštite?

3. (a) Koji zahtjevi postoje u pogledu situacije opisane pod točkom 1. kako bi se podnositelj zahtjeva za azil smatrao „članom obitelji” (članak 2. točka (j) Direktive 2011/95/EU) koji je „prisutan u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnu zaštitu” u kojoj se nalazi osoba kojoj je odobrena međunarodna zaštita i koji je član obitelji koja je „već postojala u državi podrijetla”? Uključuje li to, među ostalim, da se obiteljski život između korisnika zaštite i podnositelja zahtjeva za azil nastavio u državi članici domaćinu u smislu članka 7. Povelje o temeljnim pravima ili je dovoljna puka istodobna prisutnost korisnika zaštite i podnositelja zahtjeva za azil u državi članici domaćinu? Je li jedan od roditelja član obitelji i ako se prema okolnostima pojedinačnog slučaja ulaskom nije namjeravala stvarno preuzeti odgovornost u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU za osobu kojoj je odobrena međunarodna zaštita, a koja je još maloljetna i nije u braku? **[orig. str. 4.]**

(b) Ako na pitanje pod točkom 3.(a) treba odgovoriti na način da se obiteljski život između korisnika zaštite i podnositelja zahtjeva za azil morao nastaviti u državi članici domaćinu u smislu članka 7. Povelje o temeljnim pravima, je li bitno u kojem se trenutku nastavio? Treba li u tom pogledu osobito uzeti u obzir to što se obiteljski život nastavio u određenom roku nakon ulaska podnositelja zahtjeva za azil ili u trenutku u kojem je korisnik zaštite još bio maloljetan?

4. Prestaje li status podnositelja zahtjeva za azil kao člana obitelji u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU punoljetnošću korisnika zaštite i time povezanim prestankom odgovornosti za osobu koja je maloljetna i nije u braku? Ako odgovor na to pitanje bude negativan: Postoje li svojstvo člana obitelji i s time povezana prava vremenski neograničeno i dalje nakon tog trenutka ili prestaju nakon određenog roka (ako da, kojeg?) ili nastupanjem određenog događaja (ako da, kojeg?)?

Objasnenje

I.

- 1 Tužitelj naveden u točki 1. ovog zahtjeva (tužitelj) traži odobravanje statusa supsidijarne zaštite.
- 2 Tužitelj tvrdi da je afganistanski državljanin. Otac je sina rođenog 20. travnja 1998. Potonji je 2012. ušao na njemačko državno područje. Konačnim rješenjem Bundesamta (savezni ured, Njemačka) od 13. svibnja 2016. odbijen je njegov zahtjev za azil, a u pogledu preostalog dijela odobren mu je status supsidijarne zaštite.
- 3 Tužitelj tvrdi da je u siječnju 2016. kopnenim putem ušao u Saveznu Republiku Njemačku. U veljači 2016. zatražio je azil te je 21. travnja 2016. podnio formalni zahtjev za međunarodnu zaštitu. Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Savezni ured za migracije i izbjeglice, Njemačka) odbio je njegove zahtjeve za priznavanje statusa korisnika prava na azil, za priznavanje statusa izbjeglice **[orig. str. 5.]** odnosno statusa supsidijarne zaštite kao i zahtjeva za utvrđivanje postojanja zabrane udaljavanja u skladu s člankom 60. 5. i prvom rečenicom članka 60. stavka 7. Aufenthaltsgesetz (Zakona o boravku).
- 4 Verwaltungsgericht (upravni sud, Njemačka) je pobijanom presudom naložio tuženiku da tužitelju na temelju članka 26. stavka 5. u vezi s prvom rečenicom članka 26. stavka 3. Asylgesetz (Zakon o azilu, u daljnjem tekstu: AsylG) odobri status supsidijarne zaštite kao roditelju maloljetnog nevjenčanog korisnika zaštite. Taj sud navodi da je tužiteljev sin još bio maloljetan u trenutku podnošenja zahtjeva za azil koji je tom pogledu mjerodavan. Smatra da u tom kontekstu treba smatrati da je zahtjev za azil podnesen nakon što je nadležno tijelo saznalo za zahtjev za azil osobe koja traži zaštitu.
- 5 Svojom izravnom revizijom tuženik prigovara zbog povrede prve rečenice članka 26. stavka 3. AsylG-a. Tvrdi da je u skladu s prvom rečenicom članka 77. stavka 1. AsylG-a za ocjenu činjenične i pravne situacije mjerodavan u načelu, kao i u predmetnom slučaju, datum posljednje rasprave pred sudom koji odlučuje o meritumu ili, podredno, datum konačne odluke suda koji odlučuje o meritumu. Ističe da članak 26. stavak 3. AsylG-a ne sadržava u tom pogledu izričite zakonske iznimke. Napominje da njegove materijalne pretpostavke i njegova struktura govore u prilog tomu da u svakom slučaju isključivo osoba koja je još maloljetna u trenutku odobravanja vlastitog statusa može ostvarivati pravo. Smatra da ta odredba služi zaštitu posebnih interesa maloljetnih korisnika zaštite, koji u načelu postoje sve dok je taj korisnik zaštite maloljetan. Ističe da, čak i ako se u pogledu maloljetnosti treba uzeti u obzir trenutak roditeljevog podnošenja zahtjeva za azil, nije mjerodavan trenutak meritornog zahtjeva za azil (članak 13. AsylG-a), nego trenutak podnošenja formalnog zahtjeva za azil (članak 14. AsylG-a). Tvrdi da s obzirom na obvezu podnošenja zahtjeva, koja je utvrđena prvom rečenicom članka 26. stavka 3. AsylG-a, nije dovoljno puko saznanje nadležnog tijela – u ovom slučaju Bundesamta für Migration und Flüchtlinge (Savezni ured za migracije i izbjeglice) – o zahtjevu za azil. Smatra da je uvjet za odobravanje (formalan) zahtjev koji se može valjano podnijeti isključivo nadležnom tijelu.

II.

- 6 Postupak valja prekinuti. Sudu Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud) upućuju se u skladu s člankom 267. UFEU-a **[orig. str. 6.]** prethodna pitanja navedena u izreci ovog rješenja. Ta pitanja odnose se na tumačenje članka 2. točke (j) Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.; u daljnjem tekstu: Direktiva 2011/95/EU).
- 7 1. Pravna ocjena temelji se u okviru nacionalnog prava na Asylgesetzu (Zakon o azilu, u daljnjem tekstu: AsylG) *[omissis]*.
- 8 Mjerodavni pravni okvir spora sastoji se u tom pogledu od sljedećih odredbi nacionalnog prava:

Članak 13. AsylG-a

(1) Zahtjev za azil postoji ako iz namjere stranca izražene pisanim putem, usmeno ili na drugi način proizlazi da na njemačkom državnom području traži zaštitu od političkog progona ili zaštitu od udaljavanja ili drugog vraćanja u državu u kojoj mu prijeti progon u smislu članka 3. stavka 1. ili ozbiljna šteta u smislu članka 4. stavka 1.

[...]

Članak 14. AsylG-a

(1) Zahtjev za azil podnosi se podružnici Bundesamta (savezni ured) koja je ustrojena pri prihvatnom centru koji je nadležan za prihvat stranaca. [...]

[...]

Članak 26. AsylG-a

[...]

(2) Dijete koje je u trenutku podnošenja njegova zahtjeva za azil maloljetno i nije u braku priznat će se na temelju zahtjeva kao korisnik prava na azil, ako je priznavanje stranca kao korisnika prava na azil konačno te se ne može opozvati ili povući.

(3) Roditelji maloljetnog i nevjenčanog korisnika prava na azil ili druga odrasla osoba u smislu članka 2. **[orig. str. 7.]** točke (j) Direktive 2011/95/EU priznat će se na temelju zahtjeva kao korisnici prava na azil pod sljedećim uvjetima:

1. ako je priznavanje korisnika prava na azil konačno,
2. ako je obitelj u smislu članka 2. točke (j) Direktive 2011/95/EU već postojala u državi u kojoj se korisnik prava na azil politički progoni,
3. ako su ušli prije priznavanja korisnika prava na azil ili ako su zahtjev za azil podnijeli odmah nakon ulaska,
4. ako se priznavanje korisnika prava na azil ne može opozvati ili povući te
5. ako skrbe za korisnika prava na azil.

Na braću i sestre maloljetnog korisnika prava na azil primjenjuju se na odgovarajući način točke 1. do 4. prve rečenice.

[...]

(5) Stavci 1. do 4. primjenjuju se na odgovarajući način na članove obitelji korisnika međunarodne zaštite iz stavaka 1. do 3. Pravo na azil zamjenjuje se statusom izbjeglice ili supsidijarnom zaštitom. [...]

[...]

Članak 77. AsylG-a

(1) U sporovima uređenima ovim zakonom sud temelji svoju odluku na činjeničnoj i pravnoj situaciji koja postoji u trenutku posljednje rasprave; ako odlučuje bez prethodne rasprave, mjerodavan je trenutak donošenja odluke. [...]

[...]

- 9 2. Prethodna pitanja relevantna su za donošenje odluke i potrebno je da ih Sud pojasni.
- 10 2.1. Prethodna pitanja relevantna su za odluku o tužiteljevu zahtjevu da mu se na temelju članka 26. stavka 5. u vezi s prvom rečenicom članka 26. stavka 3. AsylG-a odobri status supsidijarne zaštite kao roditelju maloljetnog nevjenčanog korisnika zaštite.
- 11 Tužitelj je u smislu prve rečenice članka 26. stavka 5. AsylG-a član obitelji u skladu s prvom rečenicom članka 26. stavka 3. AsylG-a te otac i, stoga, roditelj svojeg nevjenčanog sina u smislu prve rečenice članka 26. stavka 3. AsylG-a. Potonji ima pravo na supsidijarnu zaštitu u skladu s prvom rečenicom članka 26. stavka 3. AsylG-a i člankom 18. Direktive 2011/95/EU. Odobravanje statusa supsidijarne zaštite jest konačno (prva rečenica članka 26. stavka 3. točka 1. AsylG-a). U skladu s prvom rečenicom članka 26. stavka 3. točke 2 AsylG-a, obitelj u smislu [**orig. str. 8.**] članka 2. točke (j) Direktive 2011/95/EU postojala

je u Afganistanu kao državi u kojoj sinu prijeti opasnost da će pretrpjeti ozbiljnu nepravdu u smislu članka 15. Direktive 2011/95/EU. Tužitelj je također ušao prije priznavanja svojeg sina kao osobe koja ima pravo na supsidijarnu zaštitu (prva rečenica članka 26. stavka 3. točke 1. AsylG-a). Ne postoje elementi na temelju kojih bi se moglo smatrati da treba opozvati ili povući priznanje sina kao korisnika supsidijarne zaštite (vidjeti prvu rečenicu članka 26. stavka 3. točku 4. AsylG-a) ili da u pogledu tužitelja postoje razlozi za isključenje u skladu s prvom rečenicom članka 26. stavka 4. i člankom 4. stavkom 2. AsylG-a.

- 12 Stoga se tužiteljev zahtjev za odobravanje međunarodne zaštite kao roditelju može prihvatiti ako je u trenutku mjerodavnom za ocjenu sin bio maloljetan u skladu s prvom rečenicom članka 26. stavka 3. AsylG-a, a otac njegov skrbnik u smislu prve rečenice članka 26. stavka 3. točke 5. AsylG-a.
- 13 Određeno je da se člankom 26. stavkom 3. AsylG-a prenosi članak 23. stavak 2. Direktive 2011/95/EU [*omissis*]. U skladu s tom odredbom, države članice moraju se pobrinuti da članovi obitelji osobe koja je korisnik međunarodne zaštite koji pojedinačno ne ispunjavaju uvjete za takvu zaštitu imaju pravo tražiti povlastice iz članaka od 24. do 35. Direktive 2011/95/EU u skladu s nacionalnim postupcima i u onoj mjeri u kojoj je to u skladu s osobnim pravnim statusom člana obitelji. Pojam obitelji i, prema tome, pojam člana obitelji u smislu nacionalnog prava određuje se u skladu s izričitim upućivanjem iz prve rečenice članka 26. stavka 3. točke 2. AsylG-a na temelju članka 2. točke (j) Direktive 2011/95/EU. U skladu s člankom 2. točkom (j) trećom alinejom Direktive 2011/95/EU, „član obitelji” korisnika međunarodne zaštite, ako je potonji maloljetan i nije u braku, jest, među ostalim, njegov otac, pod uvjetom da je prisutan u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom i da je obitelj već postojala u državi podrijetla. Iz teksta tog pravila ne proizlazi jasno koji je mjerodavan trenutak za ocjenu maloljetnosti osobe kojoj je odobrena međunarodna zaštita te treba li i, prema potrebi, u kojoj mjeri trajati svojstvo oca [**orig. str. 9.**] kao člana obitelji nakon punoljetnosti osobe kojoj je odobrena međunarodna zaštita.
- 14 2.2. Sud mora pojasniti prethodna pitanja.
- 15 a) Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku prvim prethodnim pitanjem želi saznati koji se trenutak treba uzeti u obzir u slučaju kao što je ovaj prilikom ocjene je li korisnik zaštite „maloljetan” u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU.
- 16 U dosadašnjoj nacionalnoj sudskoj praksi djelomično se i u pogledu maloljetnosti korisnika zaštite uzima u obzir u skladu općim načelom iz članka 77. AsylG-a u okviru nacionalnog postupovnog prava u području azila vrijeme donošenja odluke o zahtjevu za azil roditelja (što je prema njemačkom konceptu prenošenja uvijek također usmjereno izvedenoj zaštiti obitelji, koja je izjednačena s obzirom na pravnu posljedicu). Nasuprot tomu, djelomično se smatra da je dovoljno da je korisnik zaštite još uvijek bio maloljetan u vrijeme podnošenja zahtjeva za azil roditelja. U tom se smislu obrazloženje uobičajeno temelji na odredbama prava

Unije, a izričita vremenska odrednica u slučaju izvedene međunarodne zaštite djece (vidjeti članak 26. stavak 2. AsylG-a) primjenjuje se na međunarodnu zaštitu roditelja unatoč nepostojanju propisa.

- 17 U kontekstu odobravanja međunarodne zaštite kao roditelju ne proizlaze u tom pogledu jasni zaključci iz teksta članka 2. točke (j) Direktive 2011/95/EU. Okolnost da se člankom 2. točkom (j) alinejom 3. Direktive 2011/95/EU izričito razlikuju glagolska vremena perfekt (u pogledu odobravanja međunarodne zaštite i postojanja obitelji u državi podrijetla) i prezent (u pogledu boravka, odgovornosti za korisnika zaštite i maloljetnosti) može upućivati na to da se u pogledu maloljetnosti korisnika zaštite treba uzeti u obzir u sadašnje vrijeme, poput vremena donošenja odluke o zahtjevu (za azil) roditelja. Nužnost povezanosti između zahtjeva za azil korisnika zaštite i boravka člana obitelji u državi članici domaćinu također bi trebala govoriti u prilog tomu **[orig. str. 10.]** da je za ocjenu maloljetnosti korisnika zaštite najranije mjerodavan trenutak nakon početka boravka člana obitelji. Na to ukazuju, što se tiče strukture Direktive, upućivanje na članove obitelji „u pratnji” tražitelja azila u drugoj rečenici uvodne izjave 16. Direktive 2011/95/EU te načelo (održavanja) jedinstvenosti obitelji iz članka 23. i druge rečenice uvodne izjave 18. Direktive 2011/95/EU. Načela poštovanja interesa djeteta, jednakog postupanja i pravne sigurnosti kao i koristan učinak prava Unije mogli bi u teleološkom pogledu govoriti protiv toga da se maloljetnost ocjenjuje u naprednijoj fazi postupka. Međutim, u slučaju stranaca koji su u trenutku donošenja odluke već postali punoljetni, odobravanje supsidijarne zaštite roditelju koji je naknadno ušao više nije objektivno prikladno za poštovanje najboljeg interesa djeteta.
- 18 Prvo prethodno pitanje te druga prethodna pitanja odnose se na slučaj u kojem članu obitelji koji ima pravo na zaštitu od kojeg se izvodi status zaštite nije priznat status izbjeglice, nego isključivo status supsidijarne zaštite. U pogledu određivanja mjerodavnog trenutka može se u tom smislu razlikovati korisnik međunarodne zaštite kojem je odobren status izbjeglice (članak 13. i sljedeći članci Direktive 2011/95/EU) i državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je odobren status supsidijarne zaštite (članci 18. i 19. Direktive 2011/95/EU). Što se tiče priznanja statusa izbjeglice, u uvodnoj izjavi 21. Direktive 2011/95/EU jasno se navodi da je ono deklaratorni akt. Sud Europske unije iz toga je u svojoj presudi od 12. travnja 2018., C 550/16, ECLI:EU:C:2018:248 (točka 53. i sljedeća točka), zaključio da postoji subjektivno pravo na priznanje statusa izbjeglice nakon podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s poglavljem II. Direktive 2011/95/EU ako su ispunjeni materijalni uvjeti, i to čak i prije nego što se donese formalna odluka u tom pogledu, tako da za pravo na spajanje obitelji u skladu s člankom 10. stavkom 3. točkom (a) Direktive 2003/86/EZ ne može biti bitan trenutak u kojem je nadležno nacionalno tijelo formalno odlučilo o tome da dotičnoj osobi prizna **[orig. str. 11.]** status izbjeglice. Neovisno o pitanju primjenjuje li se sudska praksa koja se odnosi na definiciju iz članka 2. točke (f) Direktive 2003/86/EZ na gotovo istovjetnu definiciju iz članka 2. točke (f) Direktive 2011/95/EU i/ili na održavanje obiteljskog jedinstva na temelju članka 23. Direktive 2011/95/EU, u pogledu

odobravanja supsidijarne zaštite ne postoji usporediva uvodna izjava kojom se potrebno odobravanje utvrđuje (isključivo ili primarno) kao deklaratorni akt. U prilog razlikovanju između poveznice s obzirom na zaštitu izbjeglica, kojom se ne isključuje proširenje ciljanog progona na članove obitelji zbog (nastavljene) obiteljske povezanosti, i poveznice s obzirom na odobravanje supsidijarne zaštite može također govoriti činjenica da u tim slučajevima jednom od roditelja koji na temelju svojeg djeteta želi ostvariti supsidijarnu zaštitu obitelji, a da u tu svrhu sam nije naveo razumne razloge za pretpostavku da mu u slučaju vraćanja u njegovu zemlju podrijetla prijeti stvarna opasnost od ozbiljne nepravde u smislu članka 15. Direktive 2011/95/EU, predmnjeva proširenja progona s obzirom na obiteljske veze u tom slučaju uobičajeno upravo nije opravdana.

- 19 (b) Prethodno pitanje navedeno u točki 2.(a) ovog zahtjeva, u slučaju da se na prvo prethodno pitanje odgovori na način da je za ocjenu maloljetnosti mjerodavan trenutak podnošenja zahtjeva korisnika zaštite ili člana obitelji za odobravanje međunarodne zaštite, služi razjašnjenju potpitanja treba li se u pogledu trenutka podnošenja zahtjeva uzeti u obzir trenutak podnošenja meritornog zahtjeva za azil ili trenutak formalnog podnošenja zahtjeva za azil.
- 20 Prvom rečenicom članka 6. stavka 2. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.; u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/32/EU) razlikuju se podnošenje i formalno podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Tim se pravilom nalaže državama članicama da osiguravaju da osoba koja je podnijela zahtjev za međunarodnu zaštitu ima učinkovitu mogućnost njegovog što ranijeg podnošenja. Člankom 6. stavkom 3. Direktive 2013/32/EU omogućuje se državama članicama da odrede da se zahtjevi za međunarodnu zaštitu podnose osobno **[orig. str. 12.]** i/ili na određenom mjestu. Člankom 6. stavkom 4. Direktive 2013/32/EU odstupa se od pravila iz članka 6. stavka 3. Direktive 2013/32/EU (presuda Suda od 26. srpnja 2017. – C-670/16 (ECLI:EU:C:2017:587), Mengesteab – točka 101.). U skladu s tom odredbom, bez obzira na članak 6. stavak 3. Direktive 2013/32/EU, zahtjev za međunarodnu zaštitu smatra se podnesenim ako su obrazac koji je podnio podnositelj zahtjeva ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, službeno izvješće, zaprimila nadležna tijela određene države članice. U skladu s člankom 6. stavcima 2. do 4. Direktive 2013/32/EU za meritoran zahtjev za azil na temelju članka 13. stavka 1. AsylG-a nije potreban poseban oblik, dok se zahtjev za azil na temelju prve rečenice članka 14. stavka 1. AsylG-a u načelu formalno podnosi u nadležnoj podružnici Bundesamta (savezni ured). Tek kad nadležno tijelo formalno zaprimi zahtjev za azil otvara se spis i on postaje predmet upravnog postupka za azil.
- 21 U prilog ocjeni maloljetnosti u trenutku formalnog podnošenja zahtjeva za azil mogla bi govoriti činjenica da se člankom 6. Direktive 2013/32/EU omogućuje državama članicama da predvide formalno podnošenje zahtjeva te im se nalaže da to što prije omoguće, ali bez konkretnih vremenskih rokova za to. Iako stoga nisu utvrđeni minimalni, regulatorni ili maksimalni rokovi *[omissis]*, potrebno je

odmah, dakle bez skrivljenog odgađanja, omogućiti formalno podnošenje zahtjeva. Međutim, upitno je je li upućivanje na formalno podnošenje zahtjeva u skladu s načelima jednakog postupanja i pravne sigurnosti kao i korisnim učinkom.

- 22 (c) Prethodnim pitanjem navedenim u točki 2.(b) ovog zahtjeva nastoji se razjasniti, ako je za ocjenu maloljetnosti korisnika zaštite mjerodavan trenutak ulaska člana obitelji u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU ili trenutak njegova podnošenja zahtjeva, vrijedi li to i u slučaju u kojem još nije odlučeno o zahtjevu za zaštitu korisnika zaštite kojem je naknadno odobrena supsidijarna zaštita. **[orig. str. 13.]**
- 23 (d) Prethodnim pitanjem navedenim u točki 3.(a) ovog zahtjeva nastoje se dodatno pojasniti opći uvjeti iz članka 2. točke (j) Direktive 2011/95/EU, prema kojem član obitelj mora biti prisutan u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnu zaštitu, a obitelj već postojati u državi podrijetla.
- 24 U tom smislu potrebno je pojasniti koji materijalni zahtjevi na temelju članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU postoje u situaciji poput one u predmetnom slučaju s obzirom na to da se oni primjenjuju „u pogledu” zahtjeva za međunarodnu zaštitu te s obzirom na „prisutnost” u istoj državi članici i na to da obitelj „već postoji” u državi podrijetla. U tom je pogledu potrebno osobito pojasniti je li se obiteljski život u smislu članka 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima između korisnika zaštite i člana obitelji (u ovom slučaju: jednog od roditelja) morao nastaviti u državi članici domaćinu te je li za priznanje statusa člana obitelji dovoljno puko istovremeno postojanje korisnika zaštite i člana obitelji u državi članici domaćinu.
- 25 Iz teksta članka 2. točke (j) Direktive 2011/95/EU proizlazi da pojmovi „prisutnost u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom” i „postojanje obitelj već u državi podrijetla” znače da nije dovoljna puka istodobna prisutnost korisnika zaštite i člana njegove obitelji u državi članici domaćinu. Zahtjev u pogledu postojanja obitelji već u državi podrijetla temelji se na pretpostavci da članovi uže obitelji svojom blizinom događajima u državi podrijetla koji su relevantni za zaštitu također mogu ugroziti članove svoje obitelji (vidjeti uvodnu izjavu 36. Direktive 2011/95/EU). Na to bi mogla upućivati i struktura Direktive s obzirom na članak 23. te uvodne izjave 16., 18. i 19. Direktive 2011/95/EU. Člankom 23. stavkom 1. Direktive 2011/95/EU nastoji se održati obiteljsko jedinstvo. Člankom 23. stavkom 5. Direktiva 2011/95/EU proširuje se područje primjene tog članka s članova obitelji navedenih u članku 2. točki (j) Direktive 2011/95/EU na druge bliske rođake koji su živjeli zajedno kao obitelj u vrijeme napuštanja zemlje podrijetla i koje je tada u cijelosti ili uglavnom uzdržavao korisnik međunarodne zaštite. Iz obiju odredbi **[orig. str. 14.]** proizlazi da je osobit cilj članka 23. Direktive 2011/95/EU zaštita ovisnih članova obiteljskog jedinstva, posebice maloljetne djece. Kako bi se postigao cilj te zaštite, tom se odredbom daje prednost drugim članovima obitelji na koje se ona odnosi. Takvo tumačenje te norme moglo bi se temeljiti na uvodnim izjavama 18. i 19.

Direktive 2011/95/EU. Uvodnom izjavom 18. Direktive 2011/95/EU nalaže se državama članicama da najbolji interes djeteta treba biti njihova glavna briga te se u tom pogledu osobito upućuje na načelo obiteljskog jedinstva. U skladu s uvodnom izjavom 19. Direktive 2011/95/EU, potrebno je proširiti pojam članova obitelji, uzimajući u obzir posebne različite okolnosti ovisnosti, a posebnu pažnju potrebno je posvetiti najboljem interesu djeteta. Ni uvodnoj izjavi 16. Direktive 2011/95/EU, prema kojoj se Direktivom nastoji osigurati puno poštivanje ljudskog dostojanstva i prava na azil tražitelja azila i članova njihovih obitelji „u pratnji” ne protivi se tumačenje koje podrazumijeva ponovno uspostavljanje obiteljskog jedinstva uz stvarno izvršavanje roditeljske skrbi u svrhu najboljeg interesa djeteta; pritom ovo sudsko vijeće ne zanemaruje činjenicu da se riječ „u pratnji” također može drugačije tumačiti (radi razumijevanja „pratnje” u kontekstu prava Unije [omissis] vidjeti presudu Suda od 16. srpnja 2015. – C-218/14 (ECLI:EU:C:2015:476), Singh i dr. – točka 54.). Iz teleološkog aspekta proizlazi da se ograničenjem pojma člana obitelji iz članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU na članove uže obitelji (roditelji i njihova maloljetna djeca) na temelju primjene „u pogledu zahtjeva za međunarodnu zaštitu” i poveznice s obzirom na „postojanje obitelji u državi podrijetla” podrazumijeva nastavak obiteljskog života između članova obitelji u smislu članka 7. Povelje o temeljnim pravima. Članak 7. Povelje treba tumačiti u vezi s obvezom uzimanja u obzir najboljeg interesa djeteta na temelju članka 24. stavka 2. Povelje te uz poštovanje zahtjeva utvrđenog člankom 24. stavkom 3. Povelje da dijete redovito održava osobne odnose s roditeljima (presuda Suda od 6. prosinca 2012. – C-356/11 i C-357/11 (ECLI:EU:C:2012: 776) – točka 76.). Obiteljski život karakterizira faktično jedinstvo obitelji na temelju postojanja pravne veze (vidjeti presudu ESLJP-a od 2. studenoga 2010. – br. 3976/05 (ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD000397605), Yigit/Turska – [orig. str. 15.] točka 93.) te izrazita obiteljska bliskost između roditelja i njihove maloljetne djece [omissis]. Kako bi se riješile te dvojbe, sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku smatra u tom pogledu da valja zaključiti da uvjeti iz članka 2. točke (j) treće alineje Direktive postoje i u slučaju u kojem je cilj prisutnosti roditelja koji je podnio zahtjev u državi članici domaćinu prema okolnostima pojedinačnog slučaja barem preuzimanje odgovornosti za maloljetnog i nevjenčanog korisnika zaštite.

- 26 (e) Prethodno pitanje navedeno u točki 3.(b) ovog zahtjeva povezano je s prethodnim pitanjem navedenim u točki 3.(a) te se njime nastoji pojasniti mjerodavan trenutak za ocjenu nastavka obiteljskog života u smislu članka 7. Povelje između korisnika zaštite i jednog od roditelja u državi članici domaćinu.
- 27 Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku smatra da nije u skladu s ciljem članka 2. točke (j) Direktive 2011/95/EU, koji je naveden u točki (d) ovog zahtjeva, ako se podnositelj zahtjeva za azil može vremenski neograničeno pozivati na nastavak obiteljskog života radi utvrđivanja svojeg statusa kao člana obitelji. Izraz „u pogledu zahtjeva za međunarodnu zaštitu” mogao bi u tom pogledu govoriti u prilog tomu da se člankom 2. točkom (j) Direktive RL

2011/95/EU zahtijeva da se faktično obiteljsko jedinstvo mora ponovno uspostaviti u određenom roku nakon ulaska na državno područje.

- 28 Riječi „odgovoran” i „maloljetan” u članku 2. točki (j) trećoj alineji Direktive 2011/95/EU upućuju, osim toga, na to da korisnik zaštite još mora biti maloljetan u smislu članka 2. točke (k) Direktive 2011/95/EU u mjerodavnom trenutku ponovnog uspostavljanja obiteljskog jedinstva u državi članici domaćinu.
- 29 (f) Četvrtim prethodnim pitanjem trebalo bi se pojasniti prestaje li svojstvo podnositelja zahtjeva za azil kao člana obitelji u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU punoljetnošću korisnika zaštite i s time povezanim prestankom odgovornosti za osobu koja je maloljetna i nije u braku. **[orig. str. 16.]**
- 30 Člankom 2. točkom (j) trećom alinejom Direktive 2011/95/EU određuje se je otac član obitelji osobe kojoj je odobrena međunarodna zaštita ako je ta osoba maloljetna te se on u pogledu zahtjeva za međunarodnu zaštitu nalazi u istoj državi članici, a obitelj je već postojala u državi podrijetla. Povezivanje svojstva člana obitelji s ograničenim razdobljem maloljetnosti korisnika zaštite iz članka 2. točke (k) Direktive 2011/95/EU te zaštitom najboljeg interesa djeteta utvrđenom člankom 2. točkom (j) trećom alinejom Direktive 2011/95/EU moglo bi govoriti u prilog tomu da svojstvo oca kao člana obitelji u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU prestaje punoljetnošću korisnika zaštite.
- 31 Ako bi svojstvo oca korisnika zaštite kao člana obitelji u smislu članka 2. točke (j) treće alineje Direktive 2011/95/EU trebalo u načelu postojati i nakon punoljetnosti djeteta, potrebno je pojasniti prestaje li to svojstvo, osim u situaciji prestanka prisutnosti oca u državi članici domaćinu, u određenom trenutku ili nastupanjem određenog događaja.
- 32 [omissis] [ovlaštenje za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku]

[omissis]